

36

Wierny syn przykazania

Rodzice Jego chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?”. Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Ewangelia według św. Łukasza 2, 41-52

Syn przykazania

W religii żydowskiej chłopiec, który ukończył 13 lat, jest bar mitzwah (czyt. bar micwa), „synem przykazania” – osiągnął pełną dojrzałość i staje się odpowiedzialny za swoje czyny. Może czytać w synagodze ► **Torę** i brać udział w publicznej modlitwie.

Dla żydów liczne przykazania i pouczenia zawarte w Biblii są fundamentalne, ponieważ dał im je jedyny Bóg. Pobożny żyd zachowuje je, ponieważ wie, że służą one jego dobru, i pragnie poddać się woli Boga. Istnieje 613 mitzwot (przykazań, nakazów i zakazów), przekazanych przez tradycję ustną. Odnoszą się one do każdego aspektu ludzkiego życia, w tym do Boga, Tory, ofiar, ślubów, czystości rytualnej, świąt, wspólnoty, rodziny, sprawiedliwości, interesów, uprawy roli.

Przykazania są dla żyda niczym powietrze i pożywienie, uświęcają jego codzienne życie. Każdy dzień, w którym nie wypełnia on Tory, jest dla niego stracony. I to nie tylko dla niego, także dla całego świata. Całe jego życie jest poświęcone Bogu, od pierwszej do ostatniej chwili dnia: w czasie ubierania się, mycia, jedzenia... Są to okazje, poprzez które Bóg mówi do niego i mu się objawia, dlatego nawet w najbliższym przykazaniu żyd widzi tajemnicę Bożej woli.

na podstawie: Adrian Bora Madia,
Fiorenza Monti Amoroso, *Żyd naszym bratem*

William Holman Hunt, *Znalezienie Jezusa w Świątyni*, 1854-1860

Życie jest odpowiedzią

Wyraz „dobry” znaczy po prostu „wartościowy”. Używa się go także na określenie cechy moralnej: dobroci. Takie postawy, jak prawda, wierność, poczucie odpowiedzialności oraz poszanowanie prawdy, są warunkiem i podwaliną życia moralnego. Dobroć zaś jest nie tyle warunkiem, co owocem moralnego życia. Owocem pośród innych, takich jak łagodność, cierpliwość, szczodrość, ale owocem najważniejszym, najdoskonalszym.

Czym jest dobroć? Kiedy mówimy o kimś, że promienieje dobrocią? Mówimy tak, gdy ktoś jest uczynny, gdy ma wzgląd na drugich, gdy jest sprawiedliwy, gdy gotów jest ponosić dla innych ofiary, gdy jest współczujący i wspaniałomyślny, gdy przebacza doznane krzywdy. Wszystkie te przymioty to po prostu rozmaite postacie miłości.

Życie moralne polega na tym, by odpowiadać na wezwanie, które płynie od poznanych wartości. Odpowiedź ta wyraża się w zachwycie, uwielbieniu, radości, posłuszeństwie i miłości. Miłość jest ze wszystkich odpowiedzi na wartości odpowiedzią najgłębszą i najpełniejszą.

Miłość jest jakby strumieniem dobroci, dobroć zaś – tchnieniem, oddechem miłości.

na podstawie: Dietrich von Hildebrand,
Fundamentalne postawy moralne

PYTANIA I ZADANIA

1. We fragmencie Ewangelii według św. Łukasza wskaż słowa, które najlepiej oddają treść wydarzenia przedstawionego na obrazie *Znalezienie Jezusa w Świątyni*. Na podstawie tego fragmentu Pisma Świętego oraz tekstu *Syn przykazania* opowiedz, jak Jezus z dziecka stawał się młodym człowiekiem.
2. Zinterpretuj słowa dwunastoletniego Jezusa: „Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?”. Odnieś te słowa do współczesnych chrześcijan.
3. Przeczytaj tekst *Życie jest odpowiedzią*.
  - a. Na czym – według autora tekstu – polega życie dobre moralnie?
  - b. Wymień cechy człowieka dobrego. Które z nich mogą być wrodzone? Które wymagają pracy i modlitwy?
  - c. W jaki sposób możesz kształtować życie, aby było ono dobre?

4. Przedstaw przykład dobrego człowieka znanego ci z otoczenia, mediów lub z historii. Uzasadnij swój wybór.

ZADANIE DODATKOWE

Porównaj odpowiedzialność 13-letniego chłopca żydowskiego z odpowiedzialnością chrześcijanina, który przyjął sakrament bierzmowania.

Jak sądzisz?

Czy powołanie oznacza wyjątkową drogę życia, czy dotyczy każdego człowieka, także tego, którego życie jest zwyczajne?

Refleksja i modlitwa

Czy twoje życie będzie udane, czy będziesz dobrym człowiekiem - to zależy do ciebie.

Bóg mówi: „Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście [...], życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo [...]” (Pwt 30, 15. 19b). Bóg daje ci drogowskazy na drodze do szczęścia, ale decyzyja, czy będziesz się nimi kierował, należy do ciebie.

Boże,
proszę Cię o zaufanie,
że odnajdę własną drogę,
że poznam sens mojego życia,
moje powołanie.
Dziękuję,
że jesteś ze mną wszędzie.

o. Wojciech Jędrzejewski OP,
Z Bogiem na czacie (fragment)

Jeśli chcesz...

Zastanów się nad swoim życiem w świetle słów dwunastoletniego Jezusa. Pamiętaj, że jesteś powołany do miłości. Kim chcesz zostać? Nie bój się swojej niewiedzy i niepewności w tej dziedzinie. Bóg nie chce cię do niczego zmuszać, lecz pragnie cię uszczęśliwić. Módl się o dobre rozeznanie swojej drogi życiowej.

SŁOWNIK

► **Tora** – Pięcioksiąg Mojżesza; szerzej – potocznie Biblia hebrajska (Tora, Prorocy i Pisma); najszerszej – całość tradycji żydowskiej

Masz wiadomość!

• Wydarzenie odnalezienia dwunastoletniego Jezusa w Świątyni ukazuje tajemnicę Jego całkowitego synowskiego posłuszeństwa Ojcu (por. KKK 532, 534). Obrazem tego posłuszeństwa jest poddanie się Jezusa swej Matce, Maryi, i przybranemu ojcu, Józefowi.

• Maryja i Józef przyjmują w wierze tajemnicę Jezusa, nie zawsze ją pojmując (Kompedium KKK 104).

• Podczas życia ukrytego w Nazarecie Jezus żył podobnie jak większość zwykłych ludzi. Doświadczał podobnych trosk i radości. To pozwala każdemu człowiekowi jednoczyć się z Chrystusem w zwyczajnym życiu (por. Kompedium KKK 104).